

dere i og udenfor denne Sal ved talrige Møder i Sommerens Løb har oprullet for en lyttende Vælgerforsamling, af en uvirkelig Regering, som intet alvorligt foretager sig, men snakker Tiden bort og ikke er til at drive til alvorlig Forhandling, men stiller Spørgsmaal og forlanger Materiale, som den ulykkelige Industri kun med det største Besvær skaffer frem nærmest til ingen Verdens Nytte. At Regeringens politiske Modstandere siger dette, kan ikke forbavse nogen, heller ikke mig, men det virker for at bruge et mildt Udtryk forstemmende, naar saadanne Udtalelser lyder fra den Side, som ikke alene ved Besked med, hvordan Forholdene er, men ogsaa en Gang har akkviesceret ved den af Regeringen fulgte Fremgangsmaade. Hertil kommer yderligere, at denne Udveksling af Indlæg, som for øvrigt slet ikke har sinket Sagen, har sin egen Historie, som Direktør Olesen kendte, men ikke fandt Anledning til at komme ind paa, og som jeg heller ikke, hvor fristende det maaske end kunde være, skal komme ind paa ved denne Lejlighed.

Man har endvidere paastaet, at de mange Ministertaler i Sommerens Løb skulde have bevirket, at de af Handelsministeriet ønskede Oplysninger ofte blev givet med en vis Modvillie fra de paagældende Industriers Side ud fra den Opfattelse, at alle disse Oplysninger ikke vilde føre til noget som helst Resultat. At dette virkelig har været Tilfældet, savner jeg naturligvis Forudsætninger for at kunne bestride — denne Paastand er fremsat fra meget kompetent Side —, men jeg kan dog paa den anden Side for mit Vedkommende ikke andet end bestemt hævde, at denne Opfattelse har været uberettiget, naar det da ikke udelukkende har været Toldforanstaltninger, de paagældende i industridrivende har taget Sigte paa. Nu skal jeg naturligvis villigt indrømme, at der i Sommerens Løb er faldet mangt et kraftigt Ord fra begge Sider, fra dem, som ønskede Toldbeskyttelse, og dem, som mente, at Industrien maatte se at komme gennem den nuværende alvorlige Situation væsentlig ved egne Kræfter, og det lader sig vel heller ikke nægte — jeg vil i hvert Tilfælde ikke gøre det —, at en og anden af disse Udtalelser fra begge Sider uden Skade kunde have været usagt. Det gaar vel imidlertid her, som det gaar saa ofte her i Livet, naar Sindene kommer i Bevægelse, at det ene Ord tager det andet, og at man paa et vist Tidspunkt ikke ved, hvem der begyndte, hvem der slog først. Den ene har vel ikke saa meget at lade den

anden høre, enhver maa feje for sin egen Dør. Det agter jeg ogsaa at gøre for mit Vedkommende, og jeg vil paastaa, at paa de Møder, jeg har deltaget i, har jeg ikke udtalt et eneste udæskende Ord overfor Industrien. Det ligger ikke for mig at være udæskende, og det ærede Medlem Hr. Korsgaard mente jo heller ikke, han kunde sige, at jeg i mine Taler havde været uelskværdig overfor Industrien.

Man har imidlertid fra saakaldt industrivenlig Side, ogsaa fra konservativ Side, haft ikke saalidt at indvende mod mig, og det er ikke lutter Behageligheder, jeg har faaet at høre. Jeg siger med velberaad Hu saakaldt industrivenlig Side, fordi jeg mener, at det i Virkeligheden ikke har noget som helst paa sig at dele Befolkningen i en industrivenlig og en industrifjendtlig Del. Jeg kender i hvert Tilfælde intet fornuftigt Menneske — og det er kun fornuftige Mennesker, hvis Dom jeg og vel de fleste andre tillægger nogen Betydning —, som i den Forstand er industrifjendtligt, at han skulde ønske Industrien ødelagt af den udenlandske Konkurrence. Men jeg kender ganske vist mange, og deriblandt er jeg selv, som mener, at under en Krise som den nuværende, som efter alle foreliggende Kendsgerninger i sin nuværende Fase er en udpræget Konjunkturkrise, der vel ikke er uden Forbindelse med, men som dog, naar man ser bort fra forholdsvis faa Industriegrene, ikke er væsentlig foraarsaget af den tyske Konkurrence, kan det ikke nytte noget at træffe Foranstaltninger, som bidrager til at opretholde det, der er Hovedaarsagen til Krisen, nemlig det høje Prisniveau. Det er altsaa ikke om Maalet, men om Midlerne, der har været Strid herhjemme som for Resten hele Verden over — man maa ikke tro, at vi herhjemme danner en Undtagelse i saa Henseende. Man har sagt, at jeg for Landet rundt fra Møde til Møde og overbød mig selv i illoyale, jeg har endogsaa fundet Ordet *giftige* Angreb paa Industrien. Et konservativt Blad skrev forleden Dag, at var der noget, som ikke burde glemmes, saa var det, at jeg havde indledet en veritabel Kampagne mod Industrien gennem en Række Taler, som jeg havde holdt i Sommerens Løb, og i hvilke jeg, til Trods for at jeg endnu ikke havde gjort mig bekendt med Industriens Materiale, havde taget Standpunkt mod de af Industrien anbefalede Forholdsregler. Det er ganske urigtigt. Skal der endelig tales om nogen Kampagne i Sommerens Løb, skulde det samme Blad først feje for sin egen Dør og i øvrigt gaa